

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Platon Roman XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.10.2019 – 03.02.2020;

Instanța de apel: 13.03.2020–21.07.2020;

Instanța de recurs: 21.08.2020 –20.01.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, (sediul Central) din 03 februarie 2020, Platon Roman a fost recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) Codul penal și în baza acestei Legi prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 140 (o sută patruzeci) ore.

2. Prima instanță prin sentința nominalizată a reținut următoarele:

Platon Roman pe parcursul a doi ani, dar până în luna martie 2019, urmărind scopul aplicării violenței în familie față de mama sa, Platon Svetlana, cu care locuia împreună pe aceeași adresă și anume, r-nul. XXXXX, satul XXXXX fiind membri ai familiei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor, și dorind în mod conștient survenirea acestor, sistematic manifesta comportament agresiv față de aceasta cu scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra ei, exprimat prin cuvinte injurioase, ofense, amenințări cu răfuiala fizică și picarea de lovituri, fapte care în

permanență îi provocau ultimei stări de tensiune, suferință fizică și psihică, Platon Svetlana fiind nevoită să se ascundă pe timp de noapte în gospodărie sau la vecini.

Cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod Procedură Penală.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul Leu Petru, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea individualizării pedepsei penale, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care lui Platon Roman, să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, iar în temeiul art.90 din Codul penal, executarea pedepsei cu închisoare să fie suspendată pe un termen de probă de 2 ani. În temeiul art.90 alin.(6) din Codul penal, inculpatul Platon Roman să fie obligat să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, în mărime de 100 ore.

În susținerea cererii de apel, procurorul a menționat următoarele aspecte:

- deși prima instanță a menționat faptul că Platon Roman a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, pentru care legea penală prevede drept pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 ore sau închisoare de până la 3 ani, totuși i-a stabilit inculpatului Platon Roman o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore, urmând a fi considerată o pedeapsă echitabilă și justificată, realizând întocmai scopul de corectare și reeducare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni;

- consideră, că în conformitate cu principiul individualizării pedepsei precum și în vederea determinării inculpatului Platon Roman de a se corecta și de a evita pe viitor comiterea altor infracțiuni mai severe, precum și prevenirea comiterii de infracțiuni similare de către alte persoane, urmează ai fi stabilită o nouă pedeapsă în limitele legii penale - pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, iar în temeiul art.90 din Codul penal, executarea pedepsei cu închisoare să fie suspendată pe un termen de probă de 2 ani;

- în temeiul art.90 alin.(6) din Codul penal, inculpatul Platon Roman să fie obligat să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, în mărime de 100 ore.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 21 iulie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată, în această parte, o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Platon Roman, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 1 (unu) ani.

În temeiul art. 90 alin. (1) și (6), lit. c¹) și g) Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare, stabilindu-i lui Platon Roman, un termen de probă de 2 (doi) ani cu obligarea condamnatului să participe la un program special de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent și prestarea muncii neremunerate în folosul comunității, în mărime de 100 (o sută) ore.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1 *În motivarea soluției instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Platon Roman a săvârșit infracțiunea imputată lui.*

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală. Vina inculpatului Platon Roman se dovedește integral de întreaga sistemă de probe, materiale și documente anexate la dosar, cât și de declarațiile inculpatului Platon Roman, declarațiile părții vătămate Platon Svetlana, ce se confirmă atât prin declarațiile martorului Bocalu Zinaida, Roșca Ecaterina, Juravscaia Natalia și alți martori.

Instanța de apel a conchis, că aceste probe scrise sunt pertinente și utile, coroborează cu întreaga sistemă de probe și demonstrează cu certitudine vina inculpatului Platon Roman în comiterea infracțiunii imputate, prevăzută de art. 201¹ alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi: violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei.

Privitor la numirea pedepsei, instanța de apel a considerat la numirea felului și măsurii de pedeapsă prima instanță aplicând o pedeapsă alternativă pedepsei închisorii, nu a asigurat un remediu eficient condamnatului de corectare și reeducare.

Inculpatul Platon Roman, pe lângă violența psihică aplicată față de victimă a aplicat și violența fizică, a amenințat-o cu răfuiala fizică și picarea de lovituri, fapte care în permanență îi provocau ultimele stări de tensiune, suferință fizică și psihică, iar aplicarea muncii neremunerate în

folosul comunității va asigura conștientizarea de către inculpat a pericolului social sporit a faptei infracționale săvârșite de acesta, din contra îi va crea încredea că săvârșind infracțiuni nu va urma nici o consecință nefavorabilă acestuia, ceea ce în mod inevitabil îl va determina la săvârșirea de noi infracțiuni.

Instanța de apel a considerat că, pedeapsa aplicată în privința inculpatului Platon Roman, este prea blândă în raport cu infracțiunea comisă și personalitatea inculpatului și consideră că inculpatul Platon Roman trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate și a conchis că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă doar cu aplicarea pedepsei pe art. 201¹ alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, iar în temeiul art. 90 alin. (1) și (6), lit. 4 c¹) și g) Cod penal a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, stabilindu-i lui Platon Roman, pe un termen de probă de 2 (doi) ani cu obligarea condamnatului să participe la un program special de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent și prestarea muncii neremunerate în folosul comunității, în mărime de 100 (una) sută ore or, inculpatul Platon Roman se v-a afla 2 (doi) ani sub supravegherea strictă a colaboratorilor serviciului de probațiune.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, prin care invocând temei pentru recurs *pct. 6, si 10* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, și menținerea sentinței fără modificări.

5.1 În susținerea cererii de recurs, avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului a menționat următoarele aspecte:

- consideră soluția adoptată de către instanța de apel în partea stabilirii pedepsei ca fiind prea aspră și inechitabilă în raport cu fapta săvârșită;

- constituie o pedeapsă prea aspră în raport cu factorii determinanți și importanți a-i cauzei și anume: în cauza respectivă există circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal- săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, un copil minor la întreținere, cât și circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, la fel și soluționarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, inculpatul nu a solicitat administrarea noilor probe, recunoscând vina, s-a căit în cele comise și a promis că nu va mai avea comportament agresiv etc;

- consideră pedeapsa prea aspră, deoarece inculpatul este la abatere penală, a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, a conștientizat fapta prejudiciabilă pe care a săvârșit-o, are la întreținere un copil minor, a fost iertat de partea vătămată care în ședința de judecată a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, argumentând că inculpatul este bolnav și necesită tratament;

- instanța de apel eronat a constatat că inculpatul nu este la prima abatere penală or, probele anexate la materialele cauzei indică contrariul, adică inculpatul nu a fost tras la răspundere penală niciodată;

- consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare incorect a aplicat regulile de cumulare a sentințelor, aplicând prevederile art. 90 alin (6) Cod Penal a aplicat o pedeapsă prea aspră și inechitabil în raport cu cumularea pedepselor. Iar pedeapsa mai aspră nu va atinge scopul și va îngreuna mai mult situația inculpatului.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca vădit neîntemeiat, considerând că pedeapsa stabilită de instanța de apel corespunde criteriilor prevăzute de art. 76-77 Cod de procedură penală precum și efectelor prescrise de art. 78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă

asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că, recurentul a indicat temeiurile de casare a deciziei instanței de apel prevăzute la *pct.6) și 10)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, însă din conținutul argumentelor formulate se atestă că criticile aduse se subscriu doar prin prisma temeiului de casare prevăzut la *pct.10)* alin. (1) al normei precizate, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.1) *pct.10)* Cod de procedură penală, Colegiul penal în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât instanța de apel i-a aplicat inculpatului Platon Roman în baza art. art.201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. art. 7,61,75-77, 90 Cod penal o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel, la numirea pedepsei inculpatului Platon Roman, a ținut cont de faptul că acesta a recunoscut vina, s-a căit de cele comise și a solicitat examinarea cauzei în procedură prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, de personalitatea acestuia care la locul de trai se caracterizează negativ, nu este angajat în câmpul muncii, la adresa ultimului au fost înregistrate la Primăria XXXXX, r-nul. XXXXX mai multe plângeri din partea consătenilor, folosește băuturi spirtoase precum și faptul că prin infracțiunea săvârșită Platon Roman a pus în pericol un grup de relații legate solidaritatea familială și integritatea fizică a persoanei, iar argumentul apărării în acest sens este nefondat.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră că, instanța de apel și-a motivat eficient soluția privind faptul, că corijarea și reeducarea inculpatului Platon Roman pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei pe art. 201¹ alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, iar în temeiul art. 90 alin. (1) și (6), lit. c¹) și g) Cod penal a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare, stabilindu-i lui Platon Roman, pe un termen de probă de 2

(doi) ani cu obligarea condamnatului să participe la un program special de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent și prestarea muncii neremunerate în folosul comunității, în mărime de 100 (una) sută ore, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, și a comis o infracțiune ce atentează la viața socială a persoanei și prezintă un pericol sporit pentru integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea și demnitatea persoanei, circumstanțe, ce statuează, că o pedeapsă prea blândă inculpatului nu ar fi efectivă și nu și-ar atinge scopul pedepsei.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, pedeapsa stabilită lui Platon Roman a fost individualizată conform prevederilor legale ce reglementează acest aspect, în scopul corectării și reeducării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, constituind o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art.61 Cod Penal.

Totodată, la caz în prezența celor expuse, se constată lipsa a careva circumstanțe, care ar servi drept temei pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată, iar cele invocate de apărare în recurs sunt irelevante.

În acest context, Colegiul penal respinge argumentele invocate de către recurent, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale particulare speței, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt

mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, Colegiul penal precizează că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CoEDO.

În concluzie, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, recursul ordinar declarat de avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat, fapt ce condiționează soluția inadmisibilității acestuia.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Platon Roman XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 05 martie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda